

John A. Schug, OFM, Cap

Pater Pio

Wij hebben hem gekend

ARCO 29

DE BOOG

Betsaida

KATHOLIEK
ALPHA CENTRUM

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	7
Korte levensloop van pater Pio	11
Voorwoord	13
1. Pater Lino, kapucijn - San Giovanni Rotondo	21
2. Pater Bonaventura, kapucijn - San Giovanni Rotondo	24
3. De heer en mevrouw Giuseppe Scatigna - Palermo	26
4. Margherita Hamilton - Rome	35
5. Dokter Giuseppe Sala - San Giovanni Rotondo	54
6. De artsen Pavone en Mazzoni - San Giovanni Rotondo	57
7. Laurino Costa - San Giovanni Rotondo	61
8. Giovanni Savino - San Giovanni Rotondo	66
9. Pater Alberto, kapucijn - San Giovanni Rotondo	70
10. Andre Mandato - North Plainfield, New Jersey	76
11.. Pater Alessio, kapucijn - San Giovanni Rotondo	80
12. Pater Joseph Pius, kapucijn - San Giovanni Rotondo	89
13. Alfonso D'Artega - Rome	112

14. Agnese Stump - Voghera	118
15. Cleonice Morcaldi - San Giovanni Rotondo	124
16. Pater Raffaele, kapucijn - Benevento	132
17. Pater Clemente da Santa Maria in Punta, kapucijn - Alessandria	141
18. Pater Aurelio, kapucijn - San Giovanni Rotondo	149
19. Pater Eusebio, kapucijn - Campobasso	156
20. Mevrouw Aurelio Montalto - San Giovanni Rotondo	162
21. Martha Gemsch - San Giovanni Rotondo	167
22. Don Lino Tozzi - San Marino	170
23. Mary Ingoldsby - San Giovanni Rotondo	173
24. Broeder Modestino, kapucijn - San Giovanni Rotondo ...	177
25. Pietruccio - San Giovanni Rotondo	180
26. Dorothy Valls - San Giovanni Rotondo	183
27. Pater Marcellino, kapucijn - San Giovanni Rotondo	190
28. Zuster Pia van de Gekruisigde Jezus OCD. - Philadelphia	192
29. Pater Gerardo, kapucijn - San Giovanni Rotondo	204
 Bibliografie om verder te lezen	 206

Inleiding

Pater Pio overleed op 23 september 1968. De generaties die hem persoonlijk gekend hebben, gaan ons ontvallen. Gelukkig zijn er filmbeelden van pater Pio bewaard, die op internet te bekijken zijn. We zien pater Pio temidden van zijn medebroeders en de mensen die naar hem toesnellen om zijn handen te kussen. Uit zijn lange priesterleven zijn twee van zijn Missen gefilmd. Er is een zwart-wit opname van de Mis in openlucht in 1956 bij de opening van het grote ziekenhuis. Maar ook zijn laatste Mis op 22 september 1968 is gefilmd en is in kleur. Ze geven ons een beeld van deze markante persoon. Daarnaast beschikken we over veel brieven die hij in de jaren 1910 - 1922 heeft

*Uit het boek tegenover titelblad van
Antonio Ciccone*

geschreven¹. Ze vormen bijna een dag na dag verslag van zijn geestelijk leven. Uit latere jaren zijn de brieven schaars geworden. Deels omdat hij jarenlang een correspondentieverbod had, deels omdat het tweede deel van zijn leven gevuld was met apostolisch werk: biechthoren, vele persoonlijke contacten en het opzetten van het enorme ziekenhuis tegenover zijn klooster, het Huis voor de Verlichting van het Lijden. Inmiddels bestaan er talloze biografieën over deze heilige pater kapucijn². De invalshoek kan nogal verschillen. Sommige benadrukken zijn geestelijk leven, andere de vele wonderlijke voorvallen, weer andere zijn persoon te midden van de wisselende omstandigheden. Aan devotionele werkjes rond pater Pio is ook geen gebrek, helaas evenmin aan allerlei 'boodschappen over de eindtijd', die ten onrechte aan hem worden toegeschreven.

Wat voegt dit boek van de Amerikaanse kapucijn John Schug³ aan deze overvloed aan boeken toe? Vooral twee aspecten. Ten eerste zijn er mensen aan het woord, die pater Pio zelf ontmoet hebben. Schug interviewt ze in de jaren zeventig, dus binnen tien jaar na het overlijden van pater Pio. Het gaat om enkele vrouwen die zijn geestelijke dochters waren. Sommigen verhuisden naar San Giovanni Rotondo om dicht bij hem te wonen. Anderen zijn de medebroeders die jaren met hem in hetzelfde klooster woonden. En dan zijn er mensen die pater Pio van tijd tot tijd kwamen opzoeken. Dat kon beginnen met de biecht en overgaan in een blijvend contact. In al hun eenvoud vertellen ze

1 Pater Pio van Pietrelcina, *Brieven – Briefwisseling met zijn geestelijke Leiders 1910-1922*, Berlicum 1993, vertaald door pater Chr. Niederer SJ. (uitverkocht). Zie ook *Uit de Pen van Pater Pio. 100 brieven die tot het hart spreken*. Een bloemlezing samengesteld en ingeleid door Jeroen Smith pr., De Boog - Betsaida - Stichting De Stem van Pater Pio, 2016, 2017².

2 Zie de Bibliografie achterin met enkele titels.

3 Overleden in 2002. Pater John A. Schug had eerder een biografie geschreven *Padre Pio, He bore the stigmata*, Our Sunday Visitor, 1976; heruitgave *Padre Pio*, Franciscan Herald Press, 1983.

wat ze hebben meegemaakt, spontaan en daarom hier en daar met woorden die wellicht iets te veel bewondering laten horen⁴. Ten tweede krijgen we wat mee van de indruk die de gestigmatiseerde op hen gemaakt heeft. Het valt op dat het niet zozeer om de stigmata, de wondetekenen, of bepaalde wonderlijke voorvallen gaat, maar om zijn persoon. De geïnterviewden verwoorden hun ontmoetingen met hem als een samengaan van toegankelijkheid én ondoorgrondelijkheid. Een pater die ze vrijmoedig konden aanspreken én een pater die op zijn beurt hen heel direct kon toespreken, ja zelfs terechtwijzen. Deze getuigen kenden zijn innige verbondenheid met de gekruisigde Heer en vermoedden iets van zijn mystiek leven. Maar ze ontdekten evenzeer dat pater Pio van grapjes hield en ook niet alles voor elkaar kreeg.

Schug stelt bijna aan alle geïnterviewden dezelfde vragen. Hij wil weten of ze iets wonderlijks hebben meegemaakt met pater Pio. In Amerika was toen net een artikel verschenen, waarin beweerd werd dat de stigmata voortkwamen uit hysterie⁵. Schug vraagt of degenen die pater Pio gekend hebben, denken dat hij hysterisch was. En ook vraagt hij of zij de wonden in handen, voeten en zijde hebben gezien. Bij dezelfde vragen krijgen we uiteenlopende antwoorden, maar allen zullen toch meer nadruk leggen op de persoon van pater Pio zelf. Precies hier vinden we de meerwaarde van deze collectie getuigenissen. Ze wenden de blik van de wonderlijke fenomenen af naar de persoon van deze heilige toe. Een van de geïnterviewden zegt het prachtig

4 Er is gezocht naar foto's van de betreffende personen. Waar deze te vinden waren, zijn ze niet altijd van goede kwaliteit. Maar toch is het mooi om een gezicht - hoe vaag ook - bij het gesprek te zien. Als er geen van foto van de persoon te vinden was, zijn foto's gezocht die bij het gesprek passen of die pater Pio in zijn dagelijkse omgang met de mensen laten zien. De twee tekeningen zijn van Antonio Ciccone (zie Voorwoord en Hoofdstuk 28 over hem).

5 Door de American Medical Association in januari 1971. Zie Hoofdstuk 5 en 17.

(zie hoofdstuk 28): “Aan pater Pio denken, doet me alleen maar denken aan Jezus en aan Zijn grote liefde waardoor Hij ons heeft verlost.”

Af en toe klinken er waardevolle details, die terloops genoemd worden, maar die we tussen de vele literatuur over de kapucijn alleen uit deze ‘bron’ kennen. Bijvoorbeeld dat hij geen goede leraar was en geen orde kon houden (zie hoofdstuk 18). En we horen hoe pater Rafaëlle belaagd werd in de jaren dertig, omdat de mensen dachten dat pater Pio overgeplaatst zou worden, misschien wel naar New York (zie hoofdstuk 16). En er is dat moment dat de al erg zieke pater Pio naar aanleiding van *Humanae Vitae* een brief opstelde voor Paus Paulus VI. Hij heeft deze brief niet zelf opgeschreven maar gedictieerd (zie hoofdstuk 17). Al deze mensen, die aan het woord komen, zijn nog steeds onder de indruk van hun kortere of langere ontmoetingen met pater Pio. Dat is het aantrekkelijke van dit boek. We zijn pater Schug dankbaar dat hij indertijd deze mensen heeft opgezocht en heeft laten vertellen. Zij hebben de gestigmatiseerde gekend, en door hun verhalen heen, is het alsof we pater Pio zelf even ‘ontmoeten’.

Jeroen Smith pr.
januari 2020